

Choroba

Ľudia v tejto dobe,

bránia sa ťažkej chorobe.

Korona je to ťažký vírus.

Pred pol rokom a o ňom ani chýru.

Každý doma sedieť musí

a mne sa domov už aj hnuší.

Sedím, ležím doma druhý týždeň,

bude dlhšie, to si píšete.

Prvý týždeň veľká sláva,

však bez školy to už nikto nedáva.

Tešili sa, že školy niet,

teraz všetci kričia: chcem to späť!

Vo svete je strach a kríza.

Všetci robia veľké zásoby

a svet je celý naruby.

Babka nato z okna zíza,

dedko zatiaľ kupuje,

žena mu pokoj doma sľubuje.

Mestá ľudmi plné boli ,prečo nie sú?

Kládol si otázku Peter: kde sú?

Zodpovedá otázku anonym.

„Nie je to tým zlacnením?“

Mýlil sa však pán Mudronoch

A preto píšem o Bratislave dlhý sloh.

Slohy mi nejdú, preto píšem toto

však ja ale neviem o čom píšem.

Urobím si radšej foto

alebo vám to radšej opíšem.

Neviem, kde začať, radšej skončím túto slohu

a miesto ruky podám si nohu.

Tak ahoj, som Oliver ,preto píšem toto sem.

Asi mi to zdá poviem len.

Toto je hrozné, dúfam že iba sen

a keď nie tak asi skolabovať chcem.

Robiť si srandu to ja viem,

ale vedieť by som chcel či je to real a či sen.

Poviem ti tak: realita a či sen

Zobudiť sa, to chcem len.

Vstať z postele to chce každý,

niekto však musí ležať navždy.

Späť nohami na tento svet,

kde poriadne už nekvitne ani kvet.

Pomaly končím túto báseň alebo čo to je?

Viem však že realita nás prevalcuje.

Nie som pesimista, skôr realista.

Všetko čo chcem- aby bola moja myseľ čistá.

Ďakujem za pozornosť veľmi krásne,

dúfam, že Vám z tohto ego splasne.